

Magtheridon: příběh

Legie. Ohromná masa démonů a stvoření, která se neobjeví ani v tom nejhorším snu. Hořící postavy, plamenní muži vznášející se na oblacích smrti, ženy v černé naleštěné kůži s bičíky (no, ty se možná ve snech objeví ☺), kamenní obři, jimž cáká z žil místo krve samotná láva, a mnoho dalších. Nikdo z těch, kdo se s legií setkal a přežil, na ni nevzpomíná v nejlepším. Všichni vědí, jak démoni dokáží vraždit a zabíjet, ale málokdo už ví, jak démoni a přísluhovači legii vznikají, jak se rodí, kde se berou. Přísluhovači se zkrátka přidají k ohromné mase, to je snadné, buďto dobrovolně nebo nuceně. Právě o frakci přidaných ras k démonům bude náš příběh. Ale než začneme, ještě si pár věcí ujasníme.

Když zemře nejnižší démon či pekelný pes, nic se neděje, jsou pouze výplodem jednoho z vyšších démonů. Tito vyšší démoni ovládají svou roztrhanou myslí všechny své nižší vyvolané demony a pokud jeden z nich padne, síla a mysl se vrací zpět k vyvolavateli a ten může vesele vyvolat dalšího. Jak snadné a elegantní. Pokud zemře démon obyčejný, je to již malá ztráta, je sice pouze vyvolaný některým z vyšších, ale má již svou vlastní mysl a je hůře ovladatelný. Projevují se u něj již nedostatky jako je strach a podlost. Síla z něj se nevrací do vyvolavatele. Dalšími demony jsou strážci a náhončí. Ti jsou většinou přiřazenou rasou a obvykle se starají o nižší a obyčejné demony, drží je na uzdě, velí jim v bitvě. Pokud zemře takovýto démon, tak se také nic neděje, protože na převýchovu je připravená celá jeho rasa, která je docela slušnou zásobárnou nových jednotek, ale již v delším čase.

Dále již toho není moc, jsou už pouze vyšší démoni, vůdci legie, a samotný pán Plamenné legie. Mezi vyšší demony se dají počítat přeměnění příslušníci jiných ras, kteří jsou obdařeni ohromnou silou. Tuto sílu přerozděluje samotný pán Plamenné legie. Vyšší démoni jsou mezi sebou spojeni jako elektrárna Dlouhé Stráně. Jejich spojení doplňuje, zabíjí a přeměňuje sám pán Plamenné legie. Tito tvorové jsou napůl démoni a napůl převychovanou rasou, na kterou legie narazila během tisíciletí válek. Pouze ti nejvhodnější se mohli stát vyššími demony. Nyní poslušně, a co hůř, rádi slouží. Pokud zemře onen Nathrezim, satir či kdokoli jim podobný, tak to pocítí všichni, protože mezi ně je rozdělena jeho síla. Smrt takového démona je již velkým přínosem pro oponenty, jelikož všichni nižší démoni, kteří byli tímto vyšším démonem vyvoláni se v ten okamžik proměňují v prach a mizí ze světa stejně jako byli vyvoláni. Má to své nevýhody, ale stále je spousta dalších demonů, kteří se postaví na místo padlých. A jsou posílení zlostí některého z vyšších. Pak tu máme samotné vůdce legie. Hrstka, která byla požehnána samotným pomateným titánem Sargerasem. Oni jsou něco víc, oni jsou páni samotné legie, a silou či mocí se jim nedokáže takřka nikdo vyrovnat, i samotní titáni či polobohové jsou proti těmto stvůrám bezmocní. Zneškodnění některého z vůdců legie by byla pro samotnou legii v útoku či ve válce naprosto tragická a zničující. Nastal by chaos a beznaděj, statisíce démonů, jak vyšších, tak nižších by se rozpadlo v prach jen díky nepřítomnosti jejich vyvolavače a síle mysli držící všechny pohromadě. Mnoho celých ras by se odpoutalo z okovů držících je u těchto tyranů. Jelikož nad svými vůdci dohlíží samotný Pán legie, je pád či smrt některého z nich takřka nemyslitelná a nemožná. Pokud je schránka některého vůdce roztrhána či zničena, neubírá mu to nijak na síle ani na výkonu, během chvíle bude mít tělo nové a lepší, které mu připraví jejich Pán. Tento případ se stává jen občas a většinou samotný vůdce trpí tím, že se nechal takto odstranit, jeho muka jsou ohromná, ale je velice nepostradatelný a brzy si své ovečky zase uzme zpět a armádu během chvíle uchopí do svých spárů moci. Může se však stát, že se vůdce legie střetne s takovou mocí, která ho dokáže roztrhat a zprovdit ze světa ještě dříve, než stihne Pán legie poskládat střípky duše dohromady tak, aby z nich mohl opět sestavit nového vůdce. Ale bohové již

jsou po statisíciletí uvězněni a titáni se nevměšují do plánu Pána plamenné legie. Jakýkoliv další popis je myslím zbytečný, možná vás napadá myšlenka, že jsem na někoho zapomněl, nebojte, nezapomněl, ale je možné, že by se něco podobného mohlo přihodit. Historie pamatuje pouze jeden jediný případ, kdy padl Pán plamenné legie. Samotný titán Sarger, a to v boji vskutku neuvěřitelném. Byl to souboj v tváři v tvář proti elfovi. Ano, jedinému elfovi. Ten měl ale stejnou moc jako samotný titán. Strážci Tirisfalů bývali všemocní, ale kdo ví, jak by to dopadlo, kdyby se Sarger nechtěl nechat zabít. To je však úplně jiný příběh. Dosti spekulací, jdeme na to...

Byl na přišerné planetě, boje s červími muži ho otravovaly, byli příliš snadné, tato rasa se nehodila ani na to, aby tahala dříví na oheň. Vyhladit a podrobit si planetu, jediný úkol, který by zvládl i samotný pekelný pes, kdyby měl aspon špetku rozumu. Vše ho již štvalo, i ta prokletá měkká půda, do které se mu neustále bořili jeho ohromné nohy až po mohutná kolena. Náhle ho něco srazilo a on se převrhl na bok, čímž rozmačkal deset pekelníků svým mohutným křídlem. Zprvu se lekl, že něco podcenil, ale vzápětí mu došlo, že to nemá s jeho osobou ani s jeho armádou na tomto kontinentu, ba ani světě co dočinění. To byl příval moci, který ho povalil na bok. Nebyl vyšším démonem, proto na přerozdělování nebyl zvyklý, ale i kdyby byl, tohle nebylo obyčejné přerozdělení. Co jeho mysl sahala, nikdy nikdo z jeho rasy nepadl od doby, co se on a jeho pět bratrů přidalo k legii. Pravda, nebylo jich moc, ale zradit celou rasu stálo za to, že se jich pět stane vůdci legie. Roztáhl mohutná křídla a vzlétl. Cítil se náramně a vydal se okamžitě k portálu, věděl co ho čeká a věděl už přesně, co se stalo. Jeho starší bratr byl mrtev. Nedokázal si představit, že by ho mohl zabít jediný ork v pusté roklí jedinou ranou, ale to se stejně nikdy nedozví. Hlavou mu letělo, že ho ze světa zprovoznil sám Pán legie, a že on je nyní na řadě. On bude generálem hlavních linií. On se postaví po boku Archimonda a on bude generálem. Konečně nebude muset snášet posměšky od toho modrého Eredara. Necítil žádnou lítost nad smrtí svého bratra, žádný vztek, pouze radost nad nově získanou mocí a postavením ho vedlo vpřed. Věděl, že musí přebrat ovečky svého bratra, ty psy, kteří jsou tak silní, ale tak hloupí, že sebou nechají manipulovat. Věděl taky, že každou minutou se jeho - ano, nyní již jeho ovečky, jak krásné myslet si, že jsou již jeho - rozprchávají, když nejsou poutány jeho myslí, jeho ohromnou myslí, teď již dost silnou na to, aby to zvládl. Nevěděl, kde přesně jeho bratr zemřel, ale věděl, kde všude jsou jeho ovečky a na kolika planetách nyní bojují, nesměl teď zklamat, jinak by mu jeho nově nabytá moc dlouho nevydržela, měl ještě další tři bratry, kteří čekají, až škobrtne, stejně jako nyní Mannoroth. Již obešel všechny planety, kde mocní orkové bojovali. Na některých planetách již nebojovali a začali opět žít svým prostým životem, jako kdyby ještě před několika lety nebyli rudými psy. Začali se již pomalu barvit i do své přirozené barvy kůže. Zelená se však rychle proměnila v rudou, když byl Magtheridon nablízku, a cítil, jak jeho moc roste s každým podmaněným orkem. Planet bylo nespočet a jemu to trvalo několik let, nikde však nenarazil na pozůstatky svého bratra, až dnes se začal touto otázkou zabírat. Dnes věděl, kde přesně ostatky leží, je totiž už jen jedna planeta, kterou nenavštívil. Dlouho nemohl, protože byl portál na Azeroth uzavřen, ale nyní je otevřen a on musí splnit svůj úkol bezchybně, ještě stále je pár orků, kteří nejsou pod jeho mocí.